

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"הלואי והיו אנ"ש והתמימים

מדקדקים

בימה לדיון בין התמימים ואנ"ש
להגברת הלימוד והעיון
בשיחות תנש"א תשנ"ב

גליון נה

דבר מלכות ש"פ יתרו תשנ"ב

תוכן

כינוס השלוחות / עמ' 4

יומן מרתק מהתוועדות ש"פ יתרו תשנ"ב

"פנים בפנים" עם עצמות / עמ' 6

הרה"ח לוי מטוסוב - משפיע בישיבת אהלי תורה, קראון הייטס
מלבה את ההתקשרות לרבי בתקופה עצמותית זו

שני סוגי דברות / עמ' 10

נקודת השיחה בשפה פשוטה ובהירה

דירה בתחתונים - פנימיות וחיצוניות / עמ' 12

עיון במקורות נוספים שופך אור על הנושאים המרכזיים שבשיחה

יו"ל ע"י מערכת 'מדקדקים'
שע"י תלמידי התמימים בישיבת תורת"ל המרכזית
770 - בית משיח

•
יוצא לאור לקראת ש"ק פרשת יתרו תשע"ט
הגיליון הבא יצא לאור בעז"ה לקראת ש"ק פרשת משפטים
אנ"ש והתמימים מוזמנים לשלוח הערות ותגובות עד יום שלישי כ"ג שבט
לתרומות והקדשות, לתגובות, או להצטרפות לקבלת הקובץ באימייל מידי שבוע:
+1(540)358-5152 • medakdekim770@gmail.com

מנות כ"ק אדמו"ר שליט"א - באדיבות מערכת RebbeDrive

להתמסר לזולת עם כל הכוחות

וזוהי ההוראה מענין זה, שיש להחליט בכל ענינים אלו תיכף ומיד, ולהוסיף בזה עוד יותר - שהפעולה וההתעסקות עם הזולת תכלול את כל כחותיו, הפנימיים והמקיפים ("חי' מושקא").

- ודוקא באופן דנשמות בגופים בתכלית השלימות, נשמה בריאה בגוף בריא לאורך ימים ושנים טובות.

כולל - הן השלימות ד"שבעים שנה" . . ועד להשלימות ד"בן מאה שנה", שאז "עבר ובטל מן העולם" בלשון המשנה, היינו, שהוא נמצא למעלה מכל ההעלם והסתר דהעולם.

- וח"ו לפרש את דברי המשנה באופן דהיפך הטוב. אלא דוקא באופן דטוב אמיתי, ושלימות הטוב, טוב הנראה ונגלה בעיני בשר, שזהו דוקא באופן דנשמה בגוף בתכלית השלימות, כנ"ל.

לא לחשוב רק על עצמי - אפילו טף!

ההוראה מהתוועדות זו היא - לפעול להשפיע את ההוראה האמורה ממתנתורה (עשרת הדברות) עכ"פ על ציבור מיראל, החל מהציבור דעשר כחות הנפש שבכאו"א, ועד לעשרה מיראל, ציבור כפשוטו.

ובהוראה זו נכללת ג"כ ההתעסקות והפעולה עם כל הסוגים הנרמזים בתיבת צבור, כידוע ש"צבור" הוא ראשייתבות צדיקים בינונים והסוג השלישי, שפועלים בו בירור (ויתירה מזו) זיכוך, ועאכו"כ העלאה - הן בסוג זה כפי שהוא בהציבור דעשר כחות שבכאו"א, והן כפי שהוא בציבור כפשוטו, שבו מתווספת מעלה מיוחדת, כפי שאדמו"ר הזקן מבאר במעלת עשרה מיראל שיושבין ועוסקין בתורה . . ועד"ז הוא בכל ענין שבקדושה, ועד להנהגה ד"כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעה" . . שכהיא נעשית בעשרה מיראל בפשטות מתווספת מעלה מיוחדת בדבר.

והוראה זו שייכת לכאו"א מיראל - האנשים הנשים והטף, הן טף ברוחניות, והן טף בגשמיות, כיון שמיד משגולד יש בו את הנפש האלקית עם כל עשר הכחות שבה (בכל פרטיהם, כולל גם כפי שכל הפרטים מתכללים יחד כו'), וממילא מיד כשהוא מגיע לידי יכולת הבנת איזה ענין שהוא, צריכים להשפיע עליו (באותיות לפי-ערכו) באופן האמור, כמדובר כמה פעמים.

נזכרים ונעשים

יומן מזמן אמירת השיחה בבית חיינו

כינוס השלוחות:

להחליט על ההכנות לביאת המשיח

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס להתוועדות בשעה 1:55 לערך (!) כשמעודד את שירת "דין נצח". אחרי ברכת בופה"ג ו"מזונות" שרו (כרגיל לאחרונה) "עס קומט שוין די גאולה", וכ"ק אדמו"ר שליט"א ענה "לחיים" לקהל ונתן חתיכת מזונות לילדי שארף שי'.

באמצע הניגון, לפתע התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לעודד את השירה בשתי ידיו הק' בתנועות חזקות ומהירות מאוד כו"כ פעמים, ובהמשך עודד שוב ביד א' מפעם לפעם.

שיחה א' ארכה כ-12 דקות, ותוכנה הי' ע"ד החילוק שבין עשה"ד בפרשת יתרו לעשה"ד שבפרשת ואתחנן. אחרי השיחה שרו "שובה ה'", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה כו"כ פעמים, ובפרט בקטע הידוע שחזרו עליו כמה פעמים.

שיחה ב' ארכה כ-10 דקות, ובה דיבר אודות הראשי תיבות של "מי"ד" - "משה ישראל דוד מלכא משיחא", והתחלתו בדור של משה - "מי"ד" ר"ת "משה יהושע דורם".

שיחה ג' ארכה כ-18 דקות, ותוכנה הי' אודות ההוראה משם הרבנית הצדקנית, שעל כאו"א להשפיע לכה"פ על עשרה יהודים נוספים בכל עניני תומ"צ, ולהתחיל מעשר כחות נפשו - השפעה בכחות פנימיים ומקיפים. אחרי השיחה שרו ניגון שמחה.

שיחה ד' ארכה כ-10 דקות, ובה חזר על ההוראה הנ"ל והדגיש שהיא שייכת לאנשים, נשים וטף. את החלק השני של השיחה אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א כשעיניו הק' עצומות וראשו הק' מורכן.

אח"כ היתה חלוקת המשקה. הריל"ג העמיד 11 בקבוקים, והסדר הי' כרגיל. בתחילת החלוקה התחילו לשיר "האדרת והאמונה" בניגון הצרפתי, בהמשך לסיום השיחה בה הזכיר כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות זה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד את השירה פעם א' בידו השמאלית הק'. לא' המקבלים (שהכריז כשמביט על כ"ק אדמו"ר שליט"א) סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א שיכריז לעבר הציבור.

אחרי חלוקת המשקה התחיל לשיר את ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל, ומיד החל לעודד את השירה כו"כ פעמים, ביד ימינו וביד שמאלו ואח"כ בב' ידיו הק' יחד.

אח"כ פתח בשיחה ה' שארכה כ"ד דקות והתחיל: 'מ'האָט ערשט מכריז געווען וועגן כינוס השלוחות ושלוחים, וואָס כמדובר כמה פעמים אַז די שליחות פון יעדער איד איז לעשות לו יתברך דירה בתחתונים' [= זה עתה הכריזו אודות כינוס השלוחות והשלוחים, אשר כמדובר כמ"פ שהשליחות של כל יהודי היא לעשות לו יתברך דירה בתחתונים]. את רוב השיחה אמר בעיניים עצומות.

בסיום אמר: להזכיר שוב על ענין השליחות, וסיים בנוגע להחלטות טובות שעיי"ז באים לאה"ק תומ"י ממש.

אחרי השיחה התחילו לשיר "שישו ושמחו בשמחת הגאולה", ומיד הסתובב כ"ק אדמו"ר שליט"א לימינו ושאל את הריל"ג: "אַלע האָבן שוין באַקומען?" [= כולם כבר קיבלו?] והלה השיב בחיוב, ומיד התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לדבר במשך כמה דקות כשפותח: "נאַכאַמאָל פאַרענדיקן וועגן דעם כינוס השלוחות, כאמור לעיל אַז מ'מאַכט אַלע החלטות אין דעם ענין" וכו' [= עוה"פ לסיים אודות כינוס השלוחות, כאמור לעיל שעושים את כל החלטות בענין זה], והמשיך ע"ד ההחלטה שכ"א יחליט בעצמו שהנה הוא עומד מוכן לביאת משיח צדקנו וכו'.

אח"כ שתה מהכוס וטעם מה"מזונות", ומיד פנה לעבר הש"ץ ר' משה שי' טלישבסקי והורה לו שיר "יה"ר. . שיבנה ביהמ"ק" ועודד את השירה כמה פעמים. אח"כ התחיל לשיר "ניעט ניעט ניקאוואָ" ועודד את השירה בחוזק, בתנועות לא רגילות.

אח"כ הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה. ההתוועדות הסתיימה בשעה 3:45 לערך. (מתוך דברי משיח תשנ"ב ח"ב, באדיבות 'המכון להפצת תורתו של משיח')

להיות

רבנים ומשפיעים מדברים
ומתוועדים על הבכך שבשיחה

רבי וחסיד - "פנים בפנים" עם עצמות

הרה"ח לוי מטוסוב - משפיע בישיבת אהלי תורה, קראון הייטס

אנחנו נמצאים בשבוע פרשת יתרו, שבוע מתן תורה. בדבר מלכות השבוע הרבי מבאר את עניינם המיוחד של עשרת הדברות - כללות התורה - ומדוע הם מופיעים שנית בספר דברים, כפי שמשה חוזר עליהם בשנת הארבעים.

אכן, הרבי נכנס לשאלה מדוע עשרת הדברות כתובים פעמיים. מכיון ששני עניינים אלו הם 'עשרת הדברות', יסוד ביהדות, משמע שיש כאן שני עניינים שהם יסוד ביהדות. יש 'יתרו' ויש 'ואתחנן'.

וכאן נוצרת השאלה המרכזית: איך יתכן פעמיים נתינת התורה, הרי יש רק ענין אחד של עשרת הדברות?

נקודת הביאור בזה היא ש'יתרו' הם הדברות כפי שהגיעו היישר מהקב"ה, ו'ואתחנן' זה ע"י משה רבינו; יש את התורה כפי שניתנת מלמעלה, ויש את הענין שעם ישראל יקלוט את התורה מלמטה ע"י משה רבינו.

אגב, במאמר המוסגר, חסידים אומרים על הענין שבדבר מלכות השבוע מדובר לפתע על ענין קבלת התורה (דבר שמתאים יותר לחג השבועות), שזה בא בהמשך לשיחת 'ויגש' בו הרבי נכנס לענין של פורים ('כרצון איש ואיש'), ושיחת 'שמות' בה הרבי נכנס לענין של פסח (הגדה) - "להביא לימות המשיח".

כל זה אינו לפי הרגילות, אך יש חסידים שביארו שהיה זה דוקא בשנת ה'תשנ"ב בה התרחש ו"ך אדר...

חשוב מאוד
להדגיש שהרבי
לא רק מדבר
ותובע, הדברים
של הרבי מהווים
נתינת כח.
הרבי פועל כאן
ענינים חדשים,
שפעם לא היו
שייכים

נחזור לעניננו: מהם שני הענינים היסודיים ביהדות
הנרמזים בכפילות עשרת הדברות פעמיים?

הרבי מסביר את הענין הכללי של דירה בתחתונים,
שמורכת משני קצוות: מעלה מעלה, ומטה מטה;
מצד אחד צריך שיהיה דירה לעצמותו, כפי הדגש
'לו - לעצמותו', ומצד שני היא צריכה להיות דוקא
בתחתונים, בגשמיות ממש. וכדי שזה יקרה צריך
נתינת כח מיוחדת במינה, שהרי זה איחוד שני
הפכים.

לכן ישנם שני סוגי עשרת הדברות: 'יתרו' הוא
גילוי ה' בעצמו, אך 'ואתחנן' היא הקליטה שלנו
ע"י משה רבינו.

כאן הרבי מביא את הענין המבואר ברנ"ט, שאע"פ שאנו יודעים שמשה הוא
'ממוצע המחבר' אותנו לאין סוף, אעפ"כ הרי זה כמו מה' בעצמו - 'פנים
בפנים' - כיון שכל התפקיד של משה הוא רק להעביר את עצמותו ומהותו ית'
לכל אחד ואחד, בלי אף שינוי מלבד זאת שזה מתגלה פנים בפנים. אך זה מודגש
יותר ב'יתרו', שם הקב"ה עצמו מדבר אל בניו.

אגב, חסידים אומרים שהרבי מרמז בהערה (56) ע"ד הביאור במאמר 'זאתה
תצוה', שנשיא הדור מקשר את ישראל דרכו לקב"ה, אך התכלית היא התפקיד
האמיתי של משה רבינו, שבנ"י עצמם יהיו פנים בפנים לעצמות אין סוף. ואף
שישנם מילים על הקשר לקב"ה 'בלי הממוצע של משה רבינו', הרי מובן שגם
זה הוא ע"י משה רבינו.

מה אנו מפיקים מזה לעבודת ה' הפרטית של כל אחד? מה הנקודה הזאת של גילוי
עצמותו ית' למטה - 'פנים בפנים' - מוסיפה או משנה בעבודת ה'?

צריכים לדעת שחסיד שבאמת חי היום את הרבי, הרי הוא עובד פי שנים מאשר
פעם. הרי פעם בסופו של דבר הוא קיבל יחס גשמי מהרבי, חיוך, דולר, שיחה,
משהו! אפילו אם הוא לא קיבל בכלים הפנימיים שלו - לא למד מספיק, לא
התקשר מספיק - הרי הוא קיבל יחס ממשי. מביאים יהודי לרבי לדולרים - הרי
אין הנאה בגשמיות מאשר זה!

היום, רואים במוחש שזה כביכול נחלש, יש העלם והסתר. אך לאידך, בפנימיות,
המקומות והרגעים שבהם אנו אכן חיים כפי האמת - שחשים ובווערים שהרבי

נמצא איתנו, ומשה רבינו חי בגוף גשמי - הרי זה נקודה אמיתית ועמוקה יותר מאשר פעם. אע"פ שכל העבודה היא עם קיווי וציפיה שהרבי יחייך, אבל כיון שלא רואים את זה הרי הכל הוא יותר אמיתי.

מי שלא יודע את תפקידו של רבי, מי שלא ברור לו שהרבי נמצא איתנו - הוא כלל לא יצליח! צריכים לדעת שהרבי חי איתנו, וממשיך ועוד יותר מפעם!

וזה עצמו דורש יותר מאיתנו - אין את המלמעלה למטה, וממילא מתעלים למצב של "פנים בפנים". הרי כך זה גם פשוט מאוד בחינוך, שכל מורה כאשר הוא בכיתה וכל הכיתה מתנהגת כראוי "אלס גוט און פיין", אבל אח"כ הוא עושה נסיון ויוצא מהכיתה לראות איך הם מתנהגים אז - ולפי זה ניתן לראות האם באמת יש בהם מידות טובות.

הרבי מדבר בשיחה על חיבור שני ההפכים של דברות ראשונות ושניות, ומקשר את זה לעוד כמה ענינים. מה נקודתם בעצם?

הרבי מקשר זאת בהמשך השיחה ללימוד נגלה ולימוד חסידות. שבחסידות מודגש יותר האור - לעומת נגלה שמודגשים התחתונים, לדעת מה לעשות וכיצד לעשות. היינו שנגלה הוא מצד המטה וחסידות היא 'המאור שבה'.

דבר מיוחד הוא שהרבי מחדד זאת לאחר מכן להבדל בין לימוד חסידות לבין עבודת התפילה. שלימוד החסידות הוא הכלים של המקבל, ועבודת התפילה עם ההתבוננות זה האלוקות שבחסידות; ובאופן כללי הענין הזה קשור ללימוד חסידות חב"ד, שגם בזה יש את הענין של אורות וכלים - השגת אלוקות בכלי השכל הגשמיים.

וזהו התפקיד של תלמידי התמימים, לחבר נגלה וחסידות, השגת ענינים אלוקיים בשכל הגשמי והחדרת האלוקות שבהם באדם ע"י עבודת התפילה. ולאחר מכן לחבר את כל זה עם העולם, אך ההתחלה של הכל היא בתורה - שזהו הענין של 'יתרו'.

חשוב מאוד להדגיש שהרבי לא רק מדבר ותובע, הדברים של הרבי מהווים נתינת כח. הרבי פועל כאן ענינים חדשים, ענינים שפעם לא היו שייכים והרבי שבר את החושך ואיפשר לנו לקיימם.

האלטער רבי
שהיה נשמה
חדשה, שהיה
משיח, אמר שלא!
אפשר להכניס
אלוקות בשכל
הגשמי! וכפי
שהברדיצ'בער
אמר: "אזא
אויבערשטער אין
אזא קליינע ספר"

ידוע הרי שלפני חסידות לא היה שייך להבין אלוקות בשכל גשמי, ולכן כל תלמידי הרב המגיד היו נגד אדה"ז, הם טענו מולו - איך אתה משתמש בשכל?! אם אתה רוצה לתפוס בקב"ה אתה צריך לצאת מהשכל, להיות עם מידות, 'להידבק בצדיק'!

אך האלטער רבי שהיה נשמה חדשה, שהיה משיח, אמר שלא! אפשר להכניס אלוקות בשכל הגשמי! וכפי שהברדיצ'בער אמר: "אזא אויבערשטער אין אזא קליינע ספר". הוא עשה פלאי פלאים שהקב"ה הכניס עצמו בתוך ספר, שזה כבר חידוש של משיח.

כך כל הענינים לא היו שייכים פעם. לפני ש"פ בא נ"ב לא הי' שייך להכניס גילוי עצמות בגוף גשמי, הרבי נתן את הכח. וכך בשיחה זו - הרבי נותן לכל אחד מאיתנו את הכח לקבל את הגילויים הכי נעלים בכלים שלו.

בכלל זו שיחה מאוד מרוממת ומיוחדת. אפשר להגיד שכמו שלגבי המאמר 'ואתה תצוה' לא היינו יכולים להחזיק מעמד, שחייבים תמיד נשיא הדור, ויתירה מכך לגבי השיחה הזו - לא יכולנו להיות פה היום, שהרי זה כביכול מצב של ירידה שאין נשיא הדור, וכאן הרבי נותן מודעה - שנשיא הדור פה, ויותר!

מהי ההוראה למעשה בפועל מכל הענינים הללו?

ללמוד גם נגלה וגם חסידות, גם ללמוד וגם להתפלל, לזכור בלימוד לצייר פני הרב, לזכור שהרבי עכשיו מדבר, שזה דברי אלוקות. ומצד שני, להבין זאת היטב בשכל, ולא להסתפק בכך ש"הרבי אמר" ולהמשיך הלאה.

הרבי מדבר גם על הענין של להשפיע על עשרה יהודים. שזה שייך לכל יהודי וכל אחד.

בי"ט כסלו תשי"א הרבי התוועד ואמר שישפיעו על עשרה יהודים שיגיעו לרבי עד י' שבט הראשון, זה מפורש בלקוטי שיחות מוגה. ושמעתי שהרב דוד רסקין שהיה אז תמים, לא ידע מה ואיך ישפיע, אך היה לו שיעור תניא או חומש שהשתתפו בו עשרה אנשים, והוא שאל את הרבי האם זה נחשב, והרבי אמר שבהחלט כן, וגם בחור בישיבה יכול.

מהסיפור הזה רואים שלהביא לרבים יהודים הוא גם בתוך הישיבה, צריך לעורר באנשים את הענין. אם בחור יקח ברצינות להשפיע על עשר אנשים - זה גופא כבר יחייב אותו ויוסיף אצלו.

לחיים לחיים!

לסיכום

נקודת השיחה בשפה פשוטה וברורה

להבין דברי אלוקים

בפרשתנו - יתרו, מסופר על מעמד הר סיני ונתינת התורה לעם ישראל. תורה אחת לעם אחד. האמת היא, שעשרת הדיברות נשנות שוב בפעם נוספת - בפרשת ואתחנן. מתן תורה הינו יסוד עיקרי ביהדות ומאורע יוצא דופן עד כדי היותו מאורע חד-פעמי שלא יתרחש שוב. מניית עשרת הדברות פעם נוספת בתורה מכריחה שאין עשרת הדברות הראשונות כמו אלו האחרונות, ואשר ישנו הבדל רעיוני ביניהם וכל אחת מבטאת עניין מיוחד בפני עצמו.

בפשטות, הדברות הראשונות המנויות בפרשתנו, הינם בעצם - דבר ה' ממש. אלו התיבות והמאמרות אשר אמר הבורא בעצמו ואשר את קולו שמעו בני ישראל מתוך האש.

מה שאין כן הדברות האחרונות, אלו המנויות בחומש דברים - הינם דברי משה רבינו החוזר על דברי ה'. ציטוט כביכול, וזיכרון דברים. מתעוררת אם כן השאלה, מה הוסיף כביכול משה רבינו ב'חזרה' על דבר ה'? איזה חידוש כביכול נפעל בדבריו של משה בעבודתם של בני ישראל - 'מקבלי התורה'?

בתורה בכלל, ישנם ב' דרגות ופנים אשר אמורים להרכיב את אופן לימוד התורה של יהודי שבלימוד באופנים אלו - הוא ממלא את התכלית של הקב"ה בעולם - דירה לו יתברך בתחתונים.

הבחינות בתורה: בתורה יש את חכמתו של הקב"ה כפי שהיא נעלית מן העולם וגדריו, זו התורה והחכמה המיוחדת עמו מאז ומקדם ועוד קודם שנברא העולם. עם זאת, ברצונו של הבורא היה לתת לבניו את האפשרות ללמוד ולהחכים

בתורה על ידי ש'הלביש' את החכמה האלוקית ברבדים נמוכים בהם ניתן ביטוי גשמי במציאות העולם לחכמתו של הבורא.

עבודתו של היהודי: ב' דרגות אלו, צריכים להיות חלק מעבודתו של כל יהודי בלימוד התורה. על היהודי מצד אחד להיות בר־דעת ולהפעיל את שכלו שלו - בכדי להבין את חכמת ה'. ומן הצד השני, עליו ללמוד את התורה מתוך 'ביטול' - הכרה אמיתית ופנימית בכך שהתורה וחכמתה הינם של ה' לבדו, והוא אינו משמש אלא 'צינור' בכדי לבטא את דבר ה' בעולם.

התכלית: ברצונו הקדום של הבורא - להיות לו יתברך דירה בתחתונים, רואים אנו בעצם שני מבוקשים: - ישנה דרישה לבנות "דירה", וישנו צורך במציאות של "תחתונים".

מצד אחד נדרש להיות חיבור אמיתי עם הבורא יתברך ועם רצונו, זהו הקשר הנעלה של חכמת התורה עם הבורא ואשר מקבלת ביטוי בלימוד התורה של יהודי מתוך 'ביטול'. ומאידך מוכרחת אפשרות פיזית של התגלות בעולם, זהו הקשר של הבורא עם התורה כפי שגילה אותה למטה והלבישה בגדרי ומנהגי העולם ואשר מקבלת ביטוי בלימוד התורה של יהודי על ידי הפעלת שכלו־שלו בכדי להבין את חכמתו של הבורא.

אם כן, בכדי לפעול "דירה" - "בתחתונים", על יהודי להיות נשמה בגוף, בו יוכל ללמוד את התורה ולקיים את המצוות ובכך 'לנצל' את "התחתונים" לבניית ה"דירה".

הכח שישנו לכל יהודי "לעשות לו יתברך דירה בתחתונים", ניתנת מב' הפעמים בהם נמנים עשרת הדברות בתורה.

מן הפעם הראשונה בפרשתנו - הדברות אשר דיבר אלוקים - ניתנת ליהודי האפשריות שכל לימוד ולימוד בתורה יהיה באופן של 'ביטול' אמיתי לה'. אז כשנוצרה 'התעלפות ומיתה' בעם מעוצמת הגילוי, מודגשת הדרגת הנעלית של הבורא יתברך בעצמו ולא כל כך ההכלה של הנברא.

אך מן הפעם השני' בפרשת ואתחנן - הדברות אשר אמר משה רבינו - ניתן ליהודי הכח שבכל תורה שלומד ומצווה שמקיים ישכון ה' במעשיו ובתורתו. דווקא משה רבינו - הממוצע המחבר בין ישראל לבורא, זה אשר "חציו ומטה איש חציו ומעלה אלוקים", נותן את הכח לכל אחד ואחת בעם להמשיך שכינה במציאות וגדרי הבריאה ולהכיל בעצמו את דבר ה' ממש.

מראי מקומות

מבט מעמיק על השיחה
על פי עיון במקורות נוספים

בדבר מלכות יתרו (ס"ה) מבאר כ"ק אד"ש מה"מ שעבור עשיית "דירה לו ית'
בתחתונים" נדרשים ב' ענינים: א) על מנת שהדירה תהי' לו יש צורך להמשיך
את העצמות. ב) שההמשכה תהי' לתחתונים דוקא.

ומבאר, ששני ענינים אלו נפעלים בפרטיות ע"י ב' הדרגות בתורה, המשתלשלים
מב' האופנים שבעשרת הדברות.

ב' ענינים בדירה בתחתונים

שני ענינים אלו נחלקים, באופן כללי, לב' סוגי העבודות:

העבודה הנעשית בקיום תומ"צ, וההתעסקות בעניני הרשות באופן ד"כלל דרכי
דעהו". בקיום תומ"צ נמשך העצמות; אך גילוי ההמשכה בתחתונים, נעשה
בעיקר ע"י העבודה בעניני הרשות (מאמר ד"ה ושבתי בשלום תשל"ח ס"ח"ט, לקו"ש
ח"ג תרומה).

ובפרטיות יותר, ניתן לחלק בתומ"צ גופא בין התורה למצוות:

ע"י התורה נעשה בעיקר המשכת העצמות, כי "אורייתא וקוב"ה כולא חד";
והמצוות הנעשים בגשמיות העולם נקראים "אברים דמלכא", על שם שהם
ממשיכים את האור שיהיה בגילוי, כמו אברי האדם שממשיכים ומגלים את
הנפש (לקו"ש חלק ט"ז שיחה ב' לפרשת ויקהל, צויין בהערה 42 בדבר מלכות).

וכאן בשיחה מוסיף חלוקה נוספת, בפרטיות יותר, בתורה גופא - שישנה דרגת
התורה כפי שהיא מאוחדת עם הקב"ה, ויש כפי שהיא ירדה למטה: בדרגת התורה
כמו שהיא אצל הקב"ה ומאוחדת עמו מודגש המשכת העצם; אך ההמשכה למטה
בגילוי נעשית ע"י דרגת התורה כפי שירדה והתלבשה בגשמיות עוה"ז.

בהערה 42 מכנה דרגה זו "דרגת התורה שירדה למטה". ויש לקשר זה למבואר
בהערה בשיחה הנ"ל (חט"ז ויקהל ב' הערה 57) שמחלק בין ב' דרגות בתורה - הדרגה

התחנתונה שבתורה שירדה בהשתלשלות העולמות פועלת שיהי' גילוי העצם בתחתונים, והדרגה העליונה בתורה פועלת המשכת העצמות.

בכח ישראל העולם הוא גם הדייר

בהמשך השיחה מבאר שעשיית הדירה בתחתונים מתחילה ביהודי עצמו, כי בו הוא עיקר גילוי העצמות - "ישראל וקוב"ה כולא חד", אלא שזה מתגלה ע"י עבודתו בעולם, ומזה נמשך ענין הדירה גם לעולם עצמו.

ובביאור הצורך בעשיית הדירה בעולם דוקא בכח הדירה שביהודי עצמו:

מבואר בלקו"ש (חלק ט"ז שיחה ג' לפרשת פקודי ובהע' 31 ו-36) שיש ב' דרגות בדירה בתחתונים:

חיצוניות הדירה - שנעשית בעולם באופן שהעולם נשאר דבר נפרד מהעצמות, ורק נעשה מוכשר לגילוי אלוקות. משא"כ בישראל נעשית פנימיות הדירה - מתגלה שהם עצמם העצמות, "ישראל וקוב"ה כולא חד".

אך מקשה שם בהערה, שמכיוון שבעצמות יש אחדות פשוטה לא יתכן לומר שהתאוונה לדירה ששרשה בעצמות מורכבת מב' ענינים; ומסיים "ואין כאן מקומו".

וזהו החילוק שמביא בס"ו, שבפעולת עשרת הדברות בעשיית הדירה יש ב' אופנים:

א) ע"י דברות אחרונות שנאמרו ע"י משה העולם נעשה דירה לו ית' (מוכשר בשבילו - עצמות). ב) ע"י דברות ראשונות התגלה בעולם שהוא הדייר עצמו ע"ד שישראל כולא חד עם הקב"ה (אך אין זה מצד התחתון).

דוקא ע"י חיבור שני הענינים, ע"י שני סוגי הדברות, פועל היהודי לכל לראש בעצמו - שגם כפי שהוא פה למטה מתגלה אחדותו עם הקב"ה, ובכח זה נפעל החיבור גם בעולם.

ויש לומר שזהו נקודת החידוש בס"ו: שמכיוון שהעולם באמצעותו מתגלה מעלתם של ישראל, הופך הוא ג"כ להיות חלק מפנימיות הדירה, ומתגלה גם בעולם שהוא עצמו (לא רק מוכשר לקבל עצמות, אלא) חד ממש.

נקודה זו מוזכרת גם בדבר מלכות כ"ב שבט ומוסיף שם ה"לשון הידוע: היש הנברא הוא (דבר אחד עם ה)יש האמיתי.

צריך עיון

נקודות לעיון והתבוננות בשיחה השבועית

שיחת ש"פ יתרו

משה רבינו . . נפעל שגם כפי שבנ"י נמצאים למטה בתחתונים - "אף כאן" - יכולים הם לקבל (בגדרי התחתונים) . . את הגילוי ד"וידבר אלקים גו", דבר ה' ממש" (ע"ש).

ויש לעיין, שבכל השיחה עד כאן משמע שדברות האחרונות שנאמרו ע"י משה פועלים את הענין הב' - גילוי מוגבל שהתחתונים יכולים לקבל; וכאן משמע שדברות האחרונות פועלים את החיבור של ב' הקצוות - גילוי בלתי מוגבל שחודר בתחתונים.

ג. בסעיף ט': לאחר שמקשר את הביאור בשיחה לקביעות בחודש שבט אומר: "ויש לומר, שזהו ע"ד המעלה והחידוש דאמירת דברות הראשונות ע"י אלקים (בחי' אחד עשר), לאחר שנאמרו גם הדברות האחרונות ע"י משה (בחי' עשר)".

וצריך ביאור, מהו ענין אמירת הדברות הראשונות אחרי הדברות האחרונות - הן כפשטות הענינים, והן מהו התוכן בזה ומה מוסיף כאן בביאור בשיחה.

א. בסעיף א': מבאר שהכפילות של "עשרת הדברות" מבטאת שני ענינים בתורה, ומוסיף: "ובפרט שישנם כמה שינויים בין ה"דברות הראשונות" (בפ' יתרו) וה"דברות האחרונות" (בפ' ואתחנן), כמבואר במדרשי חז"ל ובמפרשים. ומסתבר לומר שהשינויים הפרטיים דב' הפעמים הם תוצאה מהחילוק הכללי ביניהם, כדלקמן". ובהמשך השיחה לא מצינו התייחסות לשינויים הפרטיים שבין 'דברות הראשונות' ל'דברות האחרונות'.

ויש לעיין, כיצד אכן ביאור החילוק הכללי בין דברות הראשונות לדברות האחרונות מיישב את כל שינויי הלשונות הפרטיים?

ב. בסעיף ח': כללות הביאור בשיחה הוא במעלת דברות הראשונות - גילוי אלוקי נעלה יותר, ומעלת דברות האחרונות - גילוי המותאם לנבראים. ובסעיף זה מבאר שתכלית השלימות היא בחיבור ב' הענינים.

ובסוף הסעיף אומר, שחיבור זה נפעל ע"י דברות האחרונות של משה: "ע"י

שיחת כ"ב שבט

מהאחד עשר, הרי לכאורה עניין זה הוא רק בדרגא הא' בג' הדרגות הנ"ל, וכאן מדבר אודות "ב' הענינים האחרונים"?

ה. בסעיפים ז"ח': בנוגע לג' השלבים והתקופות הנ"ל יש לעיין ולהתבונן, האם ביאור זה נוגע לעבודה בפועל, או שרק מבאר מה נפעל ממילא ע"י עבודתנו?

שהרי לכאורה כל הביאור ביחס לתקופות הראשונות בנשיאותו של נשיא דורנו, הוא חידוש שנתגלה בשיחה זו. וא"כ, כל העניין דחיבור עשר ואחד עשר וכו' כפי שמבאר באריכות, נעשה בפועל גם מבלי הידיעה שהעבודה דתקופה זו קשורה עם דרגא מסויימת. ולפי זה בנוגע לעבודה המיוחדת כעת "להיות מוכנים לקבלת פני משיח", האם וכיצד נוגע עניין זה דחיבור עשר בפ"ע ואחד עשר בפ"ע - לעבודה בפועל של קבלת פני משיח?

ד. בסעיף ז': מבאר באריכות את ג' השלבים: א. בירור העשר שיהיה כלי מוכן לקבלת הגילוי ד'אחד עשר, אבל "עדיין ניכר חילוק בין "עשר" ל"אחד עשר". ב. הגילוי ד'אחד עשר' באופן שהעשר מתעלה ונכלל באחד עשר. ג. העשר מצ"ע והאחד עשר מצ"ע מתאחדים. ולאחרי זה אומר: "שב' הענינים האחרונים הם כנגד ב' דרגות ב"אחד עשר" גופא: אחד עשר שעדיין יש לו ערך ושייכות לעשר (ולכן יש ל"אחד עשר" פעולה על דרגת עשר אם באופן של ביטול (כפי שהי' במ"ת), או באופן שעשר מצ"ע נשאר סו"ס מציאות נפרדת מאחד עשר); ואחד עשר שרומז על עצמותו ית'. . שהוא לא בערך לגמרי לעשר ולאחד עשר, ולכן יש כחחו לחבר ולאחד את שניהם בשלימות".

ויש לעיין, מדוע מזכיר (בסוגריים) את האופן שהעשר נשאר מציאות נפרדת

לסיכום • המשך מעמ' 11

על ידי עבודתו של יהודי בחיבור ב' סוגי הדברות יחד ובהתקשרות אמיתית לנשיא הדור - משה שבדור, ניתן לו הכל בכל זמן ובכל מקום להמשיך בעצמו את עוצמת גילוי שהיה במתן תורה.

דורנו הוא הדור האחרון לגלות והראשון לגאולה, וכעת ממש יש לרכז את כל הכוחות להוסיף בלימוד התורה בקדושה ולהשפיע כן על עוד יהודים מכל השכבות מתוך ידיעה והכרה כי הנה כעת עומד להיות הגילוי בפועל, בגאולה אמיתית ושלמה.

אלוקים כבר אמר את דברו, מה איתך?

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

הרה"ח הרב ירחמיאל שי' וזוגתו מ' חנה תחיל' וב"ב:
חי' מושקא, דבורה לאה, שיינא, מנחם מענדל,
חוה רבקה, דוד, שיינדל גיטל, מנוחה סימא,
צבי הירש, יקותיאל דובער שיחיו

בעלינאוו

שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
להצלחה רבה ומופלגה בעבודת השליחות
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ס. פאולו - ברזיל

נתרם ע"י הרה"ת ר' שמואל וזוגתו מרת שטערנא שרה שיחיו

שפריצער

לזכרון הרבנית הצדקנית

מרת חיה מושקא

בת כ"ק אדמו"ר אור עולם נור ישראל ותפארתו
צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל ורבים השיב מעוון
מרנא ורבנא יוסף יצחק

ובת הרבנית הצדקנית מרת נחמה דינה

ע"ה ז"ל

נפטרה ביום רביעי פ' משפטים כ"ב שבט שנת ה'תשמ"ח
תנ"צ'ב'ה'

אשתו של - יבלח"ט - כ"ק אדמו"ר שליט"א

